

Papa rouwt

Soms sterk,
soms gebroken.

Mijn rouw is misschien wat stiller,
maar niet minder diep.

In een wereld die vaders stoer wil zien,
mag ik even niet hoeven te zijn.

Niet de rots,
maar gewoon een mens die mist.

Ik ben een sterrenpapa

Ze zeggen dat mannen niet huilen.
Dat we hard moeten zijn.
Dat pijn iets is om te verbergen.

Maar hier, in het donker van de nacht,
breekt mijn hart in stilte.
Ik roep jouw naam,
maar krijg geen antwoord.

Jij was onderdeel van mij,
en nu is er alleen ruimte,
een leegte die alles vult.

Ik kan niet meer stoer doen.
Ik kan niet meer simpel doorgaan.
Ik ben een stukje van mijzelf kwijt.

Ik ben een sterrenpapa.
En ja, ik huil.
Ja, ik mis je.

En in dat breken vind ik een andere kracht:
de kracht om lief te hebben,
ook als het pijn doet.

Grip

Vaders zoeken grip.
Pakken vast.
Lossen op.

Maar rouw laat zich niet vangen.
Die slaat je handen leeg.